

159.

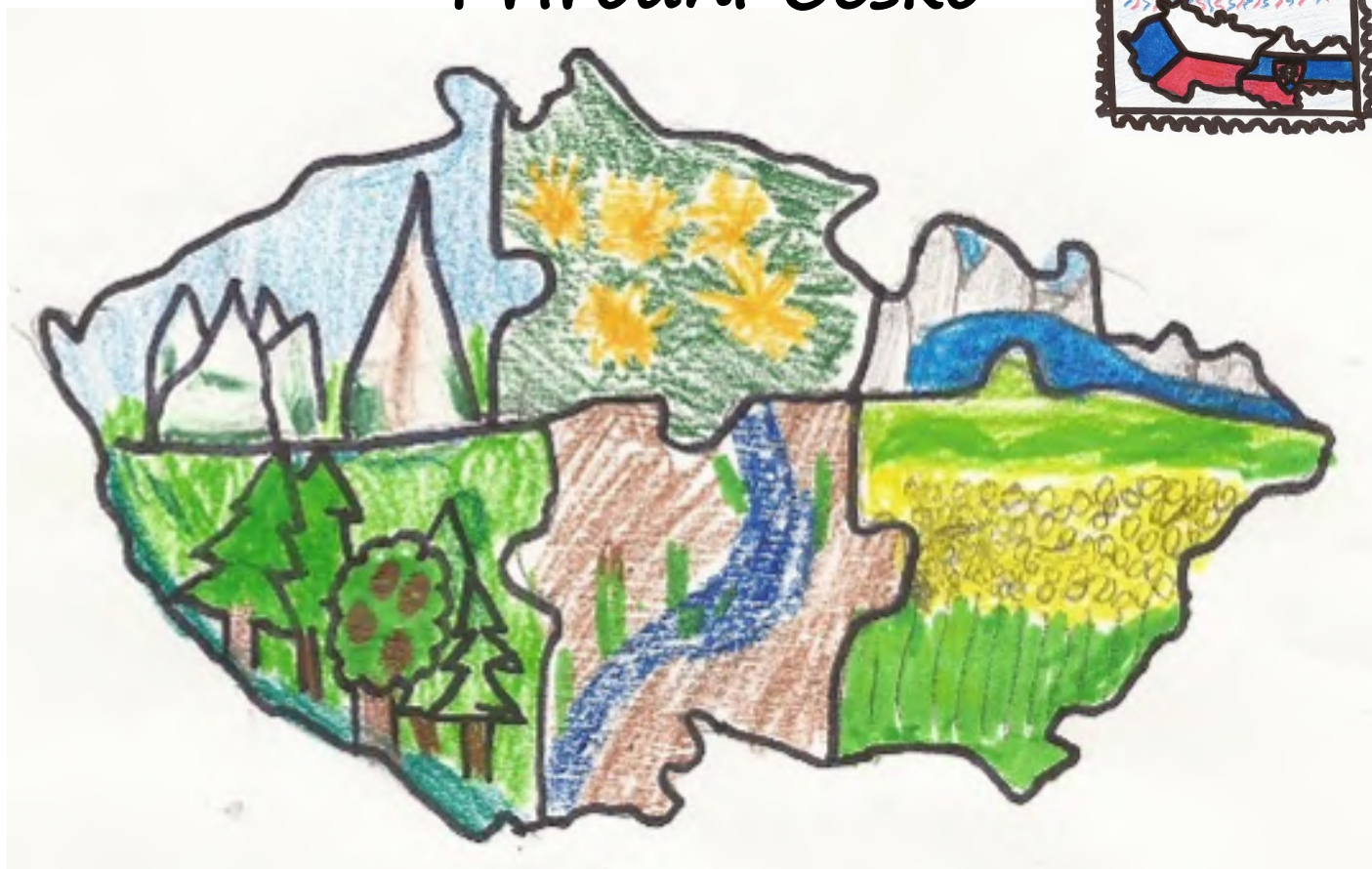
5. číslo
školního
časopisu
v roce

2017/2018

*Možná že Alfred Nobel objevil dynamit...
...ale my jsme ho zapálili!!!*

Přírodní Česko

Obsah

Slovo šéfredaktora.....	2
Amos 2018.....	3
Den Země.....	4
Den Země.....	5
Přírodní Česko.....	7
Ohrožená zvířata.....	8
České zahrádky.....	9
Poznávačka rostlin.....	11
Preventivní programy.....	12
Vzpomínka na M. Formana.....	13
Malované pověsti.....	14
Beseda s E. Bezdíčkovou.....	15
Zábavné čtení.....	16
Uklid'me Česko.....	17
Povídání z Austrálie.....	18
Osobnosti.....	19
Rozhovor o Chartě 77.....	20
Pro pobavení.....	22
Výsledky soutěží.....	23
Škola obrazem.....	24
Sport.....	27
Budoucí školáci.....	28

Milí čtenáři, milé čtenářky...

Slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři,

je jaro, květiny kvetou, příroda se zelená, slunce hřeje a všem to dělá dobře. Toto číslo má v názvu Přírodní Česko. Když jsem přemýšlela nad tímto slovem, zaslechla jsem tam – rod, což je kořenem slova. Rod, rození, zrození, narození – něco nového vzniká, obnovuje se. Začíná nový koloběh. Dalším příbuzným slovem je přirozený, tedy prapůvodní, živé, životné, živoucí, obnovující se. A když se něco obnovuje, je to schopné života, životné, zdravé, plné energie, která se zase obnovuje. I u nás ve škole se stále něco nového děje, měli jsme Školního Amose, sbírali jsme papír, chystá se Den Země, deváťáci dělali přijímačky, takže se budou loučit, ale už se zapsali noví prvňáčci, kteří od září nastoupí. A přišel jich rekordní počet.

Milí čtenáři, přeju vám jaro, které vás nabije novou energií a dobrou náladou.
Hezké počtení. *Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída*

První jarní den

Dnes je první jarní den,
rozhodla jsem se jít ven.
Natrhám si sedmikrásky
a jednu si dám za vlásky.

Projedu se na kole,
podívám se na pole.
V řádkách už tam klíčí cosi,
mám na prstech kapky rosy.

Cestou zpátky mamince,
vezmu nějaké modřence.
A zítra půjdu ven zas,
užít si ten jarní čas.

Kamila Kusá, 8. třída

Školní Amos 2018

Letošní Amos byl zaměřen na osobnosti Pardubického kraje. Každý jsme si vylosovali číslo od 1 po 9, učitelé si také vylosovali svá čísla a osobnosti.

Vyzkoušejte si svoji paměť. Kdo se čím zabýval?

Jan Kašpar	skladatel v romantismu
Magdalena Dobromila Rettigová	skladatel 20. stol.
Bedřich Smetana	kuchařka a spisovatelka
Bohuslav Martinů	učitel národů
Bratřenci Veverkové	letec
Josef Ressel	vynálezci ruchadla
Jan Amos Komenský	vynálezce lodního šroubu
Alois Jirásek	sochař, výtvarník
Olbram Zoubek	spisovatel a učitel

Před vypuknutím celé akce se konaly ještě dvě schůzky, při kterých jsme se domlouvali, jak jednotlivé osobnosti představíme.

27. března jsme se celá škola sešli na prostřední chodbě, kde Mach a Šebestová přivítali Amose. Během celého dopoledne se jednotlivé skupiny ponořily do práce na projektu. Úkolem každé skupiny bylo představit osobnost pomocí medailonku, scénky a komiksu. A pátou hodinu jsme ovoce své práce prezentovali před celou školou. Všechny prezentace byly zajímavé, mě nejvíc zaujalo zpracování Josefa Ressela a pak samozřejmě našeho hrdiny – Bedřicha Smetany. Líbil se i komiks Béd'a nezbeda. Bavilo mě to, protože jsme se během přípravy dozvěděli mnoho zajímavého. Odpoledne si celá škola četla. 6. a 7. třídu navštívila spisovatelka a ilustrátorka Barbora Brúnová

A. Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: archiv školy

Navštívil nás i samotný Amos

Hostem byla také známá kuchařka Magdalena Dobromila Rettigová

Představení hudebního skladatele Bohuslava Martinů

Akce školy

Den Země 2018

Letošní rok byla tématem Dnu Země **voda a vše o ní** – nedostatek vody v zemích třetího světa, skupenství, vodní nádrže, molekula vody, poznávání vodních živočichů, různé pokusy, mikroskopování a mnoho dalších. V samotný Den Země vrcholily a dodělávaly se všechny miniúpravy, aby bylo všechno tak, jak má být. Již v osm hodin bylo zahájení, přičemž se představily všechny skupiny. Celá devátá třída vytvořila 12 skupin. Nikdy jsem si nedokázala představit, jaký to je záhul opakovat stále stejné informace. Mojí kolegyní byla Nikola Štěpánková. Naším tématem bylo Voda v číslech. Nad tímto tématem jsme dlouho přemýšlely,

jak ho zpracovat. Nakonec jsme se rozhodli, že ho zpracujeme pomocí prezentace, na kterou bude navazovat úkol, při kterém jsme využily i mapu světa. Nejdříve nás to bavilo a líbilo se nám to. Ale když jsme to opakovaly už po nevim kolikáté, připadala jsem si jako blázen a pochopila jsem, jak je práce všech učitelů těžká. O velké přestávce bylo na plácku před školou přichystané pohoštění a proběhlo společné focení. Celá škola se seskupila do obří namalované petlahve. Když se zazvonilo, navrátili jsme se do svých tříd a pokračovali ve výuce. Odpoledne probíhal program na školním hřišti. Tam si mohli všichni vyzkoušet, co je bavilo malování prstovými barvami, tvoření obrázků z petlahví, chůze po různých materiálech, tancování na plácku před

Krásně svítlo i slunce z petlahví

Vyrábíme mořské potvory...

Ve výtvarném ateliéru se zdobily zahradní konve a kbelíky

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
foto: archiv školy*

Akce školy

Názory a hodnocení - Den Země

Nejlepší

- pocitový chodník
- poznávání živočichů
- skupenství vody
- poznávání vodních živočichů
- pokusy s vodou živé ryby

Voda

Bavilo mě

- výplň láhve na malém hřišti
- vodní živočichové z těsta
- piknik
- příprava na akci

Naštvalo mě

- že jsem v běhu pomalejší než prvňák
- všude a pořád plné třídy
- chování starších žáků k pořadatelům
- nevhodný přístup pořadatelů k žákům

Nejtěžší

- najít vhodné místo na piknik
- vymyslet dobré úkoly pro ostatní
- dostat se na jednotlivá stanoviště

Poučení...

- člověk má vypít 2,5 l vody denně
- dítě má v sobě více, jak 70% vody
- na světě je více přehrad než jsem si myslel
- největší odsávací zařízení je v Izraeli

Hmatový chodníček

Jedno ze stanovišť...

Lahvové cvičeníčko

Bublinkování...

H₂O

Sběr papíru

Za každého počasí, za každé nálady....

Jak jistě víte nebo nevíte, čtvrtého, pátého a šestého dubna se u nás konal sběr starého papíru a jak název článku napovídá, opravdu první den jsme byli jen v krátkých rukávech a druhý den jsme byli málem odvezeni do nemocnice s omrzlinami. Takové to byly extrémy. Ve čtvrtek odpoledne jsme já a Vašek Tobiášek fungovali jako jedna velká dopravní firma, poněvadž jsme nejdříve šli odvézt můj sběr, poté nás zastavil pan starosta, že pro nás něco málo má. Když jsme přišli na půdu obecního úřadu, tak jsme dostali zhruba pět krabic a pak jsem jen tak bez očekávání nějaké odpovědi nebo reakce pronesl: „Ty skříňě plné papíru by potřebovaly trochu ulehčit.“ No, a nakonec z toho byl celý dvoukolák i s nástavbou. Sběru bylo hodně. Rodiče se hodně snažili. Vyhlášení vítězů se trochu protáhlo, ale to nám nevadilo, protože..... Hádejte, kdo vyhrál? Přece já a moje třída! A to již po sedmé. Celkově za podzimní i jarní kolo jsme sebrali přes 23 tun starého papíru. Což je asi nejvíce za celou historii sběrů. Další zvláštností je to, že celý druhý stupeň měl 100% účast. Tak jen doufám, že naši škole se ve sbírání starého papíru bude dále tak dařit a třeba právě

Bohuslav Říha, 9. třída

Foto: archiv školy

Děkujeme všem pomocníkům, že makali za sluníčka, deště, větru, zimy.....

Je vidět, že i pomocníci umí číst...

Narovnali jsme tři velké kontejnery

Celkové výsledky sběru papíru za rok 2017- 2018

TŘÍDA	1.KOLO 20.10.2017 CELKEM SEBRÁNO	2.KOLO 6.4.2018 CELKEM SEBRÁNO	SEBRÁNO CELKEM V KILOGRA- MECH	NA JEDNOHO ŽÁKA	ÚČAST ŽÁKŮ
1. třída	390	322	719	71,9	80%
2. třída	1 090	1 081	2 171	180,9	100%
3. třída	921	679	1 600	145	81%
4. třída	750	422	1 172	106,5	90%
5. třída	1 210	1 602	2 812	165	100%
6. třída	889	896	1 785	148,7	100%
7. třída	1 295	779	2 074	94	100%
8. třída	941	1 210	2 151	143	100%
9. třída	3 126	5 578	8 704	310	100%
OSTATNÍ	240	494	734		
CELKEM	10852	13063	23915	Děkujeme všem sběračům!!!!	

Blahopřejeme vítězům a bližší informace žádejte v klubu.

Přírodní Česko

Život ve vodě a u vody

Nikdo z nás si nedovede představit, kolik života ve vodě i kolem ní je. Tak bych Vám jich pár chtěla představit.

Ve špinavých vodách žije mnoho **mikrobů**, jako je treпка velká z kmene nálevníci. Doma ji můžete chovat v senném nálevu. (sice ji pouhým okem neuvidíte, ale věřte, určitě tam bude!) Dalším známým mikrobem jsou měňavky velká a úplavičná. Živí se drobnými bakteriemi.

Žahavci - v našich vodách můžeme najít nezmaru hnědého, který je známý svým nepohlavním rozmnožováním. Stejně jako velryby jí plankton. Svou kořist omráčí ramený. Jeho příbuzný je nezmar zelený. V mořích můžeme najít další příbuzné jako nejznámější medúzou je čtyřhranka Fleckerova.

Nesmíme zapomenout na **ryby**, které ve vodě stráví celý život. U nás jich je spousta, např. kapr obecný, pstruh potoční apod. Nejzajímavější rybou je pro mne úhoř. Nemůžu pochopit, že kvůli rozmnožování podniká cestu až k Severní Americe do Sargasového moře. Cestou tam stráví polovinu svého života a druhou polovinu zpátky. Ti musejí mít ale dobrou kondičku. A zanedlouho pak zemře.

Dalšími důležitými obyvateli je **vodní ptactvo**. Např. kachna divoká, labuť bílá, polák chocholačka, slípka zelenonohá, racek chechtavý apod. U kachen jsem vždy obdivovala jejich pestrost a barevné kombinace a také jejich tahový instinkt. Jak si můžou pamatovat cestu do Afriky a zase k nám? To mně přijde obdivuhodné.

Ani bez **obojživelníků** by to nebylo ono. Od dubna, kdy probíhají žabí svatby až do konce léta, kdy už odchovali své potomky, tráví čas u vody. Až na podzim zalezou do úkrytů v hlíně, kde prospí celou zimu v tzv. hybernaci. Mezi zástupce obojživelníků patří skokan hnědý, ropucha obecná, blatnice skvrnitá, kuňka obecná apod. Taky se vám zdá, že jsou pohodáři?

Pijavice koňská a pijavice lékařská. Už jste někdy viděli pijavici? Pokud ano, tak určitě víte, proč se tak jmenuje, a kdo ne, tak se to teď dozvíte. Ve středověku se používaly pijavice lékařské k hojení bolestí. Přiložila se k ráně a sála krev. Nechutné, ale je to tak, i když nevím, jestli to fungovalo, tak jak má.

Unikát mezi unikáty pavouk **vodouch stříbřitý**. Většina života tráví pod vodou. Říkáte si, jak tam dýchá? Pomocí vaku ve tvaru zvonu, pravidelně se tedy musí vynořovat na hladinu, aby doplnil čerstvý vzduch. Tohoto vaku využívá jako potápěcí bombu s kyslíkem.

Vzpomínáte si na Vydrýska? Je to **vydra říční**, patří do skupiny hlodavců stejně jako bobr evropský, který je známý svými přehradními domky se vchodem zespodu. Pak ještě ondatra pižmová, která si hrabe nory v břehu.

Vážky a šídla. Pozor, neplette si je! Mají rozdílnou stavbu těla i křídel. Např. šídlo velké, vážka, motýlice apod.

Plovatka bahenní a okružák ploský - jsou to šneci, kteří žijí ve vodě. Plovatka má celou ulitu zataženou do vysunutí spirály a okružák ji má prostě ploskou a kluzkou.

Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: internet a zdroj rodiny Lapáčkových

Ohrožená zvířata ČR

Kočka divoká

- kočkovitá masožravá šelma
- jedna nejohroženějších kočkovitých šelem vůbec
- dožívá se se obvykle 12-13 let
- živí se různými druhy hlodavců, ptáky, menšími plazy a obojživelníky
- je kriticky ohrožená

Sokol stěhovavý

- kriticky ohrožený
- dravý stěhovavý pták
- mezi samečkem a samicí velký rozdíl
- potravu tvoří holubi, hrdličky, špačci a různé druhy drozdů a koroptve

Rys ostrovid

- masožravá kočkovitá šelma
- největší kočkovitá šelma v Evropě
- náleží mezi chráněné druhy

Puštík bělavý

- ohrožená noční sova
- po výru velkém je to naše druhá největší sova
- poznáte ho podle dlouhého ocasního peří a světlého peří
- potravu tvoří hlodavci, menší ptáci, savci a hmyz

Chrobák lesní

- chráněný druh brouka z čeledi chrobákovitých
- dlouhý 12-20 mm
- modročerně kovově zbarvený
- rozšířený po celé Evropě
- živí se výkaly, hnilými houbami a někdy hnilými mršinami
- samička naklade vajíčka do podzemních chodbiček, které zaplní trusem jako potravu pro larvy

Přírodní Česko

České zahrádky

Asi skoro každý z nás má u svého domu zahrádku. Všude v knížkách čteme, lidé říkají, že je to místo pro klid, relaxaci a odpočinek. Ptáci zpívají, stromy šumí, poskytují stín, na květiny přilétají motýli ...

Ale realita je drsnější: Z jara a na podzim se ozývají motorové pily, které zušlechťují stromy, aby moc nestínily, různé elektrické nůžky, co živý plot stříhají a zušlechťují. Pak je potřeba materiál, který vznikl seštěpkovat a cirkulárkou pořezat. A pak je potřeba přivést ještě řůru dřeva, aby bylo v zimě čím topit. K tomu jsou potřeba zase štípačky na polena.

V létě zase sekačky, které trávu upraví tak, aby byla měkká a přesně vysoká. Také sekací traktůrky jsou dnes v módě, které jsou ještě hlučnější a nejnovějším hitem je robot, který poseká trávu za vás, jen vám nepříjemně rejdí po zahradě. Také všelijaké kultivátory na úpravu hlíny na zahrádce a rotavátory, abyste se zbavili mechu v trávě. Nakonec ještě všelijaké hadice a čerpadla a vysokotlaké čističe.

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída

Bylinky

Když přírodní Česko, tak jdeme do přírody. Znáte hlášku: "Lékař léčí, příroda uzdravuje."

Tak my chodíme od jara až do podzimu na bylinky a v zimě z nich pijeme čaje. Napišu vám pár tipů, co se dá tady sbírat, sušit a pít. Prvosienka jarní (petrklíč), jitrocel, sedmikráska podběl, violka vonná (fialka) – ty jsou na rýmu a nachlazení. K tomu jitrocel, květ černého bezu, lipový květ a tužebník a budete fit.

Pak ještě sbíráme mateřídoušku, koprivu, březové listí, jahodník a hluchavku. A na zahrádce nám roste levandule, máta, meduňka a řepík.

Text i foto: Viktor Samuel Lapáček, 3. třída

Já jsem Nanuk – člověk přírodní

„Bejval Antonín pravil, že je dobře, že je tolik sněhu, protože budeme dělat Eskymáky. Pročez jsme si dělali chatrče ze sněhu a Bejval pravil: „Já jsem Nanuk, člověk přírodní.“ My jsme všichni uznali, že je Nanuk, a kořili jsme se mu.“

Toto je citace z knihy Karla Poláčka Bylo nás pět. Když se řeklo, že tentokrát tématem Třesku bude Přírodní Česko, hned jsem si na Bejvala vzpomněl. Máme totiž v autě CD s knihou Bylo nás pět, skvěle ji načel František Filipovský. Díky němu známe celé pasáže knihy z paměti.

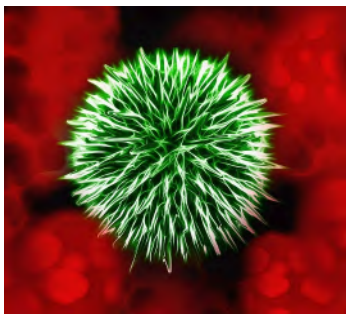
Josef Teodor Lapáček, 7. třída

Pro poučení

OstraVirus

V průmyslovém městě Ostravě vědci našli vzácný světově unikátní virus. Tento vir žije na bakteriích ploštic. Prokázat, že se jedná o virus bylo náročné. Dokonce museli změnit způsob výpočtu, aby ho byli schopni popsat. Vědci chtěli prozkoumat rozmanitost přírody a místo toho narazili na virus, který nepochází z planety Země. Nazvali ho OstraVirus, podle

Theodor Josef Lapáček, 7. třída
Foto: internet

Výlet do světa zvířat

Ahoj...

Jmenuji se Pét'a a je mi jeden rok.
Jsem **netopýr velký**.

Můj druh je jeden z nejhroženějších a největších netopýrů obývajících Česko. Náš druh se vyskytuje pouze v nižších a středních polohách ČR, zimují v horách. Žijí v jeskyni se svojí kolonií svých přátel. Svoji potravu lovím za tmy, protože jsem noční tvor a živím se větším hmyzem.

Marek Janda, 7. třída
Foto: internet

Dravci

V pátek 27. dubna jsme mohli opět na našem hřišti obdivovat dravce. Přijeli s nimi k nám až z Jihlavy. Nejdříve nám představovali sovy od malého kalouse až po výra. Mně se nejvíce líbil „Bubu“. Bylo to dvouměsíční mládě výra velkého. Neuměl ještě létat. Ale to na něm bylo to roztomilé. Protože místo toho jen tak vtipně běhal s roztaženými křídly za potravou. A poté nám začali ukazovat dravce. Od káněte až po orla mořského. Mně se to vcelku líbilo.

MY+
DRAVCI

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída
Foto: archiv školy

Pro poučení

Poznávka jarních rostlin - poznáte, která je která?

1.

2.

3.

4.

5.

6.

**Poznáte, jaké názvy patří k daným rostlinám?
Přiřaďte písmena k obrázkům.**

a) broskvoň, b) hrušeň, c) jabloň, d) mahonie,
e) třešeň, f) zlatice,

Správné řešení: 1f, 2a, 3e, 4f, 5d, 6c

Text i foto: Pavlína Urválková, 4. třída

Preventivní programy

Do naší školy teď docela často jezdí lidé z Pedagogicko psychologické poradny v Ústí nad Orlicí. Tato setkání mají jednoho společného jmenovatele: soužití ve třídě. Řeší se otázky jako jsou šikana, ale také dospívání a vše, co se kolem něho točí, vztahy mezi spolužáky apod. Tady přinášíme několik postřehů z těchto setkání v jednotlivých třídách ...

... ve 3. a 4. třídě

3. a 4. třída měla také preventivní program.

Já si nepamatuju, jaké bylo téma, ale hráli jsme spoustu různých her a povídali jsme si a nás to bavilo. Mě asi nejvíce bavilo „přenášení kostek“.

Viktor Samuel Lapáček, 3. třída

Petr Kadlec v 9. třídě

Ve středu 18. dubna mezi druhou a pátou hodinou měl v deváté třídě preventivní program pan Kadlec. Tématem bylo hrdinství. Celé toto téma bylo zpracované pomocí prezentace. V ní byly různé ukázky, jak se většina lidí řídí většinou a od druhých očekávají, že někomu v nouzi pomůže ten druhý. Jen málokdo jde a pomůže tomu v nouzi. Při druhé a třetí hodině jsme hráli hru, která byla o tom že jsme byli uvěznění v pracovním táboře a účelem té hry bylo to, jestli se někdo odváží zaútočit a přepadnout hlavního diktátora, kterým jsme byli uvěznění. Nikdo přepadení ovšem nerealizoval. Pátou hodinu jsme si to celé zhodnotili a rozloučili se již naposled s panem Kadlecem.

*Anna Magdalena Lapáčková,
9. třída*

... v 7. třídě

7. třída měla preventivní program s názvem „Před tabulí za tabulí“. Program se nesekal s příliš kladnými ohlasy. Tyto aktivity jsou sice asi moderní, ale do života třídy nic nového ani pozitivního podle většiny spolužáků ani z mého pohledu nic nepřinesly. Asi největší chválu si vysloužilo zrušení části výuky :) Ale třeba se to časem zúročí.

Theodor J. Lapáček, 7. třída

... v 8. třídě

Romeo, Julie a sex... To bylo téma, které během programu řešila osmička. A jaké byly rozpaky před programem, zůstaly i po programu. Účastníci programu měli pocit, že lektorky jim nedaly dostatek prostoru pro vyjádření názoru žáků nebo jejich názory nerespektovaly.

A. Magdalena Lapáčková, 9. tř.

... v 9. třídě

Dne 6. dubna 2018 proběhl u nás v deváté třídě preventivní program Romeo, Julie a partnerství. Já osobně nemám rád tyto programy, ne proto, že to zrovna přednášejí tito lidé nebo že to je právě na toto téma, ale je to prostě preventivní program a pro mne naprosto věc, která by šla vyřadit z mého denního programu. Většinou již víme, o čem je řeč od naší skvělé paní učitelky na VO. Ale tohle bylo trochu jiné, nevím proč, ale prostě jsem se u toho tak nenudil. Dozvěděli jsme se i něco nového. I když hodně věcí by nám měli doma říci rodiče, aby si člověk nepřipadal trochu trapně. Tak doufám, že do konce roku už žádné preventivní programy nebudou.

Bohuslav Říha, 9. třída

... v 5. třídě

Dvakrát k nám do třídy přijely dvě dámy z pedagogicko psychologické poradny. Poprvé nebylo žádné téma a podruhé jsme společně řešili téma šikana. Pokaždé jsme hráli hry a také jsme si povídali. Asi je to důležité pro třídu, ale když jsme si o tom se spolužáky povídali o přestávce, nikoho z nás to nijak nenadchlo.

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída

Vzpomínka na Miloše Formana

Miloš Forman byl nejznámějším a světově uznávaným režisérem z Česka. Režiroval mnoho známých filmů jako

Přelet nad kukaččím hnízdem, Vlasy, Muž na měsíci a také film Amadeus, který byl oceněn Oscarem. Narodil se 18. února 1932 v Čáslavi a zemřel v pátek 13. dubna 2018 ve věku 86 let v Damburech v USA. Rodina byla v posledních jeho chvílích s ním. Miloš Forman se poprvé oženil s herečkou Janou Brejchovou, v roce 1958-1962 se rozvedl a podruhé se oženil s Věrou Křesadlovou. Spolu měli dvojčata Petra a Matěje Formanovy. Během normalizace Miloš Forman odešel se svou rodinou do exilu v USA. V roce 1999 se s Věrou Křesadlovou rozvedl. Tentýž rok vstoupil naposledy do manželství s českou spisovatelkou a scénáristkou Martinou Zbořilovou. S ní byl až dokonce svých chvíl. Spolu měli dvojčata Jima a Andyho Formanovy, kterým je teď 19 let. Miloš Forman byl vynikající režisér, který získal dva Oscary za filmy Přelet nad kukaččím hnízdem a Amadeus. Za oba dostal též ocenění Zlatý globus. Ten má i za film Lid versus Larry Flynt.

Miloš Forman patřil, patří a bude patřit mezi elity naší země.

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: internet*

Pan Theodor Mundstock

Dne 17. dubna jsme 8. a 9. třída navštívili Smetanův dům v Litomyšli a to na představení Theodora Mundstocka. Příběh popisuje, jak se chystá na transport do koncentračního tábora. Celý si to vlastně cvičil, aby byl schopen přežít. Před hercem smekám, protože hodinu zahrát představení sám je podle mě dost náročné, ale on to zvládl bravurně. Po představení jsme se šli podívat na výstavu obrázků, které kreslila paní Helga Weissová, která byla v koncentračním táboře. Když jí bylo 15 let, tak tábor opustila a s maminkou přežila. Obrázky zachycovaly to, jak to tam chodilo. Myslím, že to bylo velice kruté a musíme si uvědomit a dělat všechno pro to, aby se to už nikdy neopakovalo. Tohle celé dopoledne bylo velmi poučné.

*Adéla Sádecká, 9. třída
Foto: internet*

Pranostiky na květen

„Na mokrý květen přichází suchý červen.“

„V máji aby ani hůl pastýřova neoschla.“

„Studený máj – v stodole ráj.“

„Deštivý květen - žízňivý říjen.“

Veronika Vaňková, 7. třída, foto Pavlína Urválková, 4. třída

Malované pověsti

O hraběnce z Litomyšle, která doplatila na svou pýchu

1. Hraběnka ráda nosila krásné šaty.

2. Hraběнку lidé ve městě neměli moc rádi.

3. Hraběnka dostala šílený, opravdu šílený nápad.

4. Hraběnka zadala pekařům svůj úkol. Ti se zděsili.

5. Hraběnka byla spokojená. A pekař byl odměněn.

6. Hraběnka se za svou pyšnost propadla do země.

Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída

Zajímavosti

Jeden svět

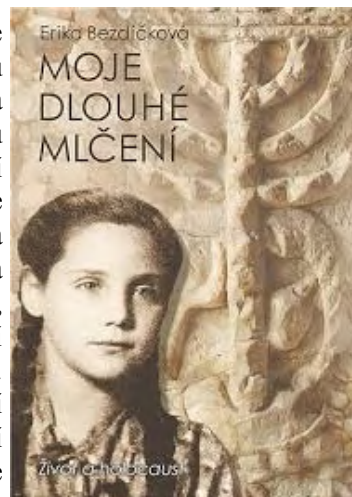
Ráno se postupně celá devátá třída pod vedením paní učitelky Duškové nalodila do autobusu směr Litomyšl. Vylodili jsme se na autobusovém nádraží. Hned nato jsme se přesunuli ke kinu Sokol. Na projekci nebylo plné kino. Sešly jsme se tam jen dvě třídy. Tento film byl součástí projektu Jeden Svět. Projekt pořádá organizace Člověk v tísni. Film byl o neslyšících a hlavně o Američanu Tobiasovi, který se hluchý už narodil. Zajímavé je, že se narodil do rodiny, ve které oba rodiče i jeho bratr slyšeli. Tobias vystudoval speciální školu pro hluché a sluchově hendikepované. Poté nastoupil na vysokou školu a stal se pedagogem vyučujícím znakovou řeč na školách pro hluché a sluchově postižené. V současné době žije se svojí přítelkyní, která je taky hluchá a těší se, až založí rodinu.

Z celého filmu vyplývá, že není podstatné slyšet, aby byl člověk šťastný. A i neslyšící a celkově všichni hendikepovaní lidé si můžou najít práci a normálně žít jako všichni lidé. A my bychom jim měli pomáhat a naslouchat jim. Po skončení filmu probíhala beseda s paní, která pomáhá hledat práci sluchově postiženým lidem. Ona sama neslyší na jedno ucho a na druhém má asi 30 % sluchu. Vdala se za neslyšícího manžela a mají spolu slyšící děti, se kterými také mluví znakovou řečí. Potom jsme se vrátili zpátky do Morašic a pokračovali ve výuce.

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: archiv p. uč. Duškové*

Beseda s paní Erikou Bezdíčkovou

Dne 10. dubna jsme s paní učitelkou Duškovou vyrazili na besedu s paní Erikou Bezdíčkovou. Paní Bezdíčková je židovského původu, a proto se beseda týkala především holocaustu, který sama paní Bezdíčková přežila. Začínalo to okolo třetí hodiny odpoledne. Paní Bezdíčková se nejdříve krátce představila a poté

zahájila přednášku svým kratším filmem, kde zpětně popisuje svůj život i přímo v koncentračním táboře v Osvětimi. Poté, co film skončil, nám začala vyprávět svůj život úplně od začátku, jak to byla velice těžká doba a jak těžce se v ní žilo. Ona sama pochází ze Slovenska. O rodiče a také své kamarády přišla v koncentračním táboře v Osvětimi. Po těžké době, kterou přežila, už neměla vůbec nikoho. Úplně nakonec nám představila svoji knihu jménem Moje dlouhé mlčení, kterou jsme si mohli poté zakoupit i s věnováním od paní Bezdíčkové. Přednáška byla velmi zajímavá a hodně silná už v tom, že to takhle

E r i k a
zvládla.

M o c
děkujeme
p a n í
učitelce
Duškové,
že nás
v z a l a
s sebou.

*Vendula Nováčková a Lucie Jarešová, 9. třída
Foto: archiv p. uč. Duškové*

Pro poučení

Zábavné čtení

Jak už jistě všichni víte, před nějakou dobou už začalo jaro. Venku je krásně, ptáci zpívají, při takto krásném počasí by jen hlupák seděl doma a nešel by ven do přírody. Proto je velice těžké najít si nějaký ten čas na čtení. Ale kdybyste si tu chvilku přece jenom našli, mám pro vás jako obvykle další tip na zajímavou knížku.

Povídky podivných

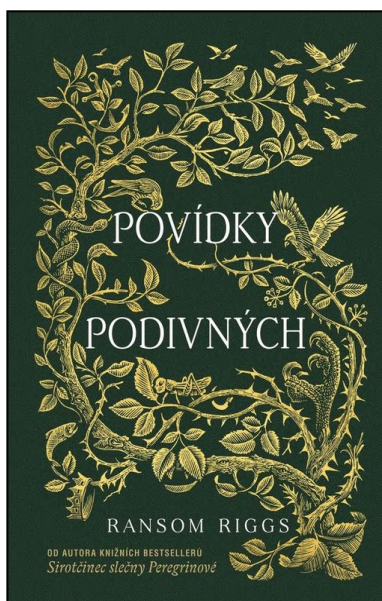
Autor: Ramson Riggs

Žánr: fantazy, dobrodružný

O čem kniha je: o podivných lidech z různých míst a odlišných dob, kteří jsou něčím zvláštní. V knize je celkem deset povídek, každá z nich je o někom jiném, tudíž nenavazují na sebe. Lidé v příbězích

mají
většinou
kouzelné či

nadpřirozené schopnosti např. O dívce která viděla duchy, O princezně z hadím jazykem

Anežka Vopařilová, 8. třída

Foto: internet

Youtubeři

Kovy je český youtuber. Má tři channely (kanály) a na jednom z nich má přes 700 tisíc odběratelů. Jeho přezdívka se odvíjí od jeho jména: Karel Kovář. Je to vloger (video bloger) a bývalý let's player (natáčí videa, jak hraje pc hry). Narodil se 11. září 1996 v Pardubicích a jemu 21 let. Tady vystudoval základní školu a gymnázium.

Točil video blogy na pobavení, parodoval seriál prasátko Pepina (prasátko slezina), parodii na vaření s Halinou Pawlovskou, a to samé na Láďu Hrušku. U parodií zůstal i co se týče písni: Sugar\ Měšťák, Despacito\ Despacito parodie.

Nebojí se udělat si ze sebe legraci.

Viktor Samuel Lapáček, a kolektiv, 3. třída

Foto: internet

Hádky ???

1. Nemám žádné sourozence a zrovna se dívám na fotografii. Otec toho muže na fotografii je syn mého otce.
2. Víte jak policajt otvírá konzervu? Zaklepe na ni a řekne:
3. Maličké zvířátko je tahle čiperka, větvičku přeskočí i když je nevelká.
4. Co se stane ze světlušky, když spolkne viagru?
5. Sedí panna v síti, oči se jí svítí?

1. Na fotce je můj syn, 2. „Policie, otevřete!“, 3. Veverka, 4. stojací lampa, 5. Zábava

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída

Pro poučení

Tajemné Česko

Uprostřed Šumavy se nachází sto let stará trouchnivějící budova, která nese název **Statek Pohádka**. Už samy trosky

nevypadají jako příjemné místo k pobytu, ovšem jeho historie je ještě děsivější. Statek Pohádka stojí uprostřed lesů už od 16. století. Tenkrát nesl název Christelhof a vlastnila ho rodina Pangerlova. V roce 1828 se v blízké vesnici Strážov strhl požár a půl obce shořelo. Lidé to dávali za vinu jedné bábě, co se nastěhovala do chalupy pod Pohádkou. Vtrhli tedy dovnitř, vytáhli ji ven a ukamenovali. Než naposledy vydechla, objala nejbližší strom a proklela statek Pohádku. Poté v ní prý byly spatřeny obrysy lidských těl a o více než sto let později se stalo ještě něco možná děsivějšího. Začal zde řádit sériový vrah Ivan Roubal. Je už po smrti, ale dostal trest doživotí. Doufám, že jste se moc nevyděsili,

jsou
to

Blahoslav Adam Lapáček 5. třída

Foto: internet

Uklid'me Česko

Dne 10. dubna se konala akce Uklid'me Česko. Je smutné, že se takovéto akce musejí konat. Protože lidé by si to sami měli uvědomovat a nedělat v přírodě nepořádek. Byla tam super nálada, hlavně u mě a Jakuba. My jsme se prostě nenudili. Jen tomu uklízení jsme moc nedali. Spíš jsme jen kecali a kecali, no zas tak hrozné to nebylo, něco málo jsme uklidili. Uklízely všechny třídy po celých Morašicích. Jen aby to dlouho vydrželo!

Bohuslav Řiha, 9. třída

Uklid'me Česko

Všimli jste si, jak je uklízení zábavné? Alespoň podle fotek lze soudit, že čím víc lidí uklízí, tím je to víc baví. Škoda, že na uklízení pokojíčku jsme většinou sami. Možná, že právě proto to jde tak ztuhá.

Uklid'me Česko je akce, která probíhá po celé naší republice a zdá se, že se do ní zapojilo mnoho lidí.

Mezi nimi i naše škola a Morašicím to evidentně svědčí. Možná, že příští rok si naši školu objednájí i jiné obce. Tak, milí spolužáci, myslím, že se máte na

Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída

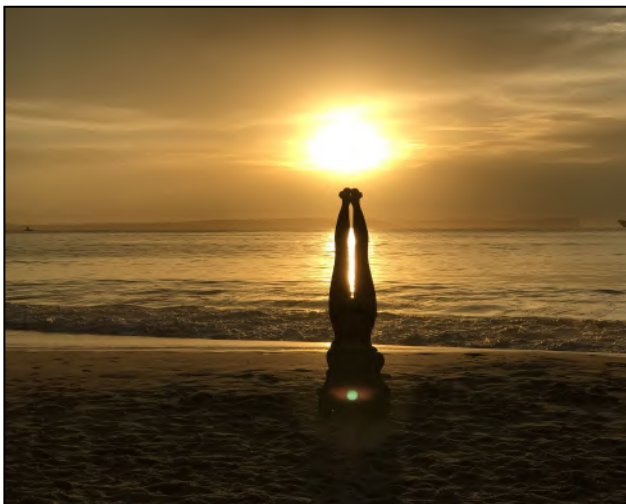
Foto: archiv školy

Vzhůru nohama u protinožců s Kateřinou Blažkovou

Naše paní učitelka byla v březnu v Austrálii. Tak jsem neodolal a zeptal se jí, jak se jí tam líbilo.

Kateřina Blažková absolvovala v roce 2011 taneční konzervatoř Duncan centre v Praze. Za svého studia byla vybrána na stáž v taneční skupině Déjá Donné/Rediscovering Concept, mezinárodní projekt v Německu, Čechách a Itálii. Kateřina se věnuje taneční pedagogice, v současné době vyučuje na základních uměleckých školách, kde pro své žáky pořádá taneční semináře ve spolupráci s umělci ze zahraničí i Čech. Od roku 2018 je Kateřina Blažková je certifikovaný instruktor metody pilates.

Jak jste se dostala do Austrálie a co jste tam dělala?

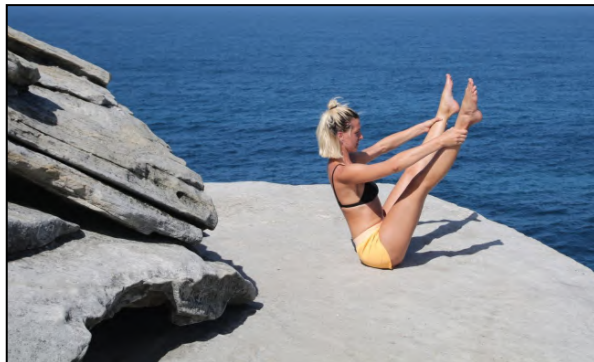
Do Austrálie jsme letěli letadlem s dvěma přestupy přes Německo a Abu Dhabí. Už dlouho mě to tam táhlo a díky tomu, že v Sydney žije přítelova sestra, byla volba destinace o to jednodušší. Byla jsem tam na půl pracovní, takže spoustu času jsem trávila ve studiu, kde jsem trénovala, cvičila, meditovala. Zbytek času jsem cestovala, poznávala nové lidi a ochutnávala místní lahůdky.

V jaké části Austrálie jste byla?

V New South Wales v Sydney.

Když se řekne Austrálie, napadnou mě klokani, papoušci a ptakopysk. Viděla jste je?

Ano, viděla a dokonce jsem si i klokana pohladila :).

Potkala jste v Austrálii tamější domorodce?

Bohužel ne, ale byli jsme v oblasti, kde domorodci žijí.

Co vás v Austrálii nejvíc překvapilo a co se vám nejvíc líbilo?

Překvapilo mě, jak jsou místní lidé přátelští, ochotní a velice příjemně vystupují. Obzvláště mě překvapila jejich fyzická aktivita, která je pro ně denním rituálem, ať je to běh, tanec, box, cvičení venku nebo plavání, bez ohledu na věk o sebe velice pečují. Líbilo se mi tam snad úplně všechno, příroda, atmosféra a obecně jejich životní styl

Jak dlouho tam trvá cesta? Tady se těšíme na jaro a tam začíná podzim. Jaké to je?

Cesta nám trvala asi 26 hodin. Letošní místní podzim se opravdu vydařil, skoro jako naše léto, takže tam bylo nádherně. Všichni se stále koupou v oceánu a pokud zrovna nejsou v práci, celý den si užívají krásného počasí.

Viktor Samuel Lapáček, 3. třída

Foto: archiv Kateřiny Blažkové

Pro poučení

Mám dny, kdy jsem velmi vtipný...

"Tak jsem byl včera v cirkuse a tam měli trpaslíka, který byl půl metru vysoký."

"Prosím tě, to je toho. Já viděl jednoho trpaslíka, ten byl daleko větší."

Mladý mol říká:
„Nevím, proč říkáte,
že nás lidé nenávidí? Včera jsem
okolo jedněch letěl a všichni mi
tleskali.“

Krokodýl říká rybáři,
který marně čeká na
úlovek: „Neberou? Tak
se na to vybodni a pojď
se vykoupat...“

"Jak často padají tyhle typy
letadel?" táže se v
Boeingu 727 nervózní
cestující. "Obvykle
jen jednou," uklidní
ho pilot.

*Theodor Josef Lapáček, 7. třída
zdroj: internet*

Osobnosti

V tomto čísle představí grafika, básníka, ale především textaře.

Uhodnete, kdo to je?

12.4. 1944 se narodil v Kroměříži. Jeho rodina vlastnila tiskárnu knih. Ovšem v době nástupu komunistů byla zničena před zraky celé rodiny, a tak zanikla tiskárna založená jeho dědou fungující po 30 let. Pocházel z pětičlenné rodiny, jeho tatínek se jmenoval Karel _____ a maminka Marie, roz. Šebestová. Měl starší sestru Marii a mladšího bratra Jana. Odmala se chtěl stát hrnčířem jako jeho předkové.

Po vystudování keramické školy v Bechyni se začal věnovat poezii a skládání. Jeho první písničkou byla Nevidomá dívka, kterou nahrála kapela The Bluesman a nazpívala Hana Ulrychová. V srpnu roku 1968 napsal písničku Bratříčku, zavírej vrátka na protest proti okupaci Československa. O rok později emigroval do NSR, kde požádal o politický azyl, tam zůstal po dvacet let. Tam se také oženil s Evou Sedlářovou, ale po dvou letech manželství se rozvedli. Jeho písně se do povědomí dostaly i v Československu. Spolupracoval s redakcí Svobodné Evropy, kde se podílel na přípravě sportovních a hudebních pořadů. V exilu vydával knihy, písně a básně. V roce 1989 při Sametové revoluci se navrátil do Čech. Zúčastnil se zde také pohřbu své matky. Na tento týden vzpomínal, jako na nejkrásnější z celého života. Poté se vrátil do Německa, kde 3.3. 1994 umírá ve 49 letech na infarkt myokardu.

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: internet*

Potkaly jsme na procházce...

V sobotu jsme si vyšli na procházku do lesa a stačilo se dívat a fotit... Alespoň dva „úlovky“ ...

Foto: archiv rodiny Lapáčkovy

S Tomášem Bískem o Chartě 77

Tomáš Bísek žil v 70. a 80. letech v Telecím u Poličky na evangelické faře. Po podpisu Charty 77 se musel živit jako lesní dělník a nakonec odešel i s rodinou do Skotska. A po revoluci se vrátil. O tom všem a ještě víc se můžete dočíst v tomto rozhovoru.

S panem Bískem se zná osobně můj táta i má prababička, která byla byla jeho farnicí. A pan Pavel Hlaváč, o kterém je v textu zmínka, křtil mou mamku a byl jejím farářem až do revoluce roku 1989.

Jak a kdy jste se o Chartě 77 dozvěděl a kdy a za jakých okolností jste ji podepsal?

Při návštěvě farářské dvojice na evangelické faře v Horních Dubenkách na konci ledna 1977 nám faráři Jana a Pavel Kašparovi předložili Prohlášení Charty 77 s prvními podepsanými. V průběhu několika dnů jsme se s farářem Pavlem Hlaváčem z Proseče rozjeli do Prahy a podepsali Prohlášení v bytě prof. Ladislava Hejdánka.

Co pro Vás v rozhodování, jestli podepsat, bylo nejtěžší?

Rozhodující bylo neváhat, ale podepsat Chartu co nejdříve, vzhledem k malému počtu (asi 140) prvních signatářů, mezi nimiž bylo také několik našich blízkých přátel. Doufali jsme, že co nejrychlejší nárůst podpisů znesnadní jednoduchou likvidaci prvních signatářů. Překonání obav bylo komplikované kvůli zkušenostem se zastrašováním a znesnadňováním farářské práce od roku 1975 ze strany úřadů a Státní bezpečnosti a také díky vědomí, že režim

zastrašovací soudů a extrémních trestů. Proto se také moje manželka Daniela připojila k signatářům později jen proto, protože já jsem ze strachu z následků neuměl splnit svůj slib, že u Hejdánků odevzdám také její podpis.

Měli jste možnost setkání či setkávání s ostatními signatáři Charty 77?

My čtyři signatáři z Vysočiny, společně s rodinami, vedle zmíněného Pavla Hlaváče ještě Jan Keller a Bohdan Pivoňka, jsme se scházeli již po léta nejen v rámci své farářského povolání, ale také jako názorově blízcí kolegové. Společensví Charty 77 nás obohatilo o řadu dalších přátelství, mezi nimi zvláště s Annou Šabatovou a Petrem Uhlem a jejich dětmi, Věrou a Pavlem Roubalovými aj. Další setkávání přinesla příprava některých dokumentů Charty 77 anebo účasti na procesech. Někteří lidé byli kvůli činnosti v Chartě 77 souzeni a my jsme se na tyto procesy jezdili, a tak jsme navazovali přátelské kontakty s lidmi stejně smýšlejícími. Vzájemně jsme se pak navštěvovali a podporovali.

Jaké důsledky pro Vás a Vaši rodinu mělo podepsání Charty?

Jako evangelický vikář v Telecím jsem začal působit v roce 1970. Až po konci minulého režimu v roce 1989 jsem se dozvěděl, že jsem byl již od roku 1971 veden Státní bezpečností jako nežádoucí osoba. Od roku 1975 mě začala StB předvolávat k výsledkům nepravdělně několikrát za rok. Její činnost zesílila po našich podpisech Charty 77 a nabyla svého vrcholu po nalezení odposlouchávacího zařízení na telecké faře v roce 1979. V roce 1982 mně byl odňat tzv. státní souhlas k činnosti duchovního. Od té doby až do vyhoštění do Skotska v roce 1985 jsem pracoval jako lesní dělník v polesí Borová, lesní úsek Telecí. (Podrobněji je to zachyceno v mé knížce: Tomáš Bísek „Ohledávání“. Vydal Kalich v roce 2012)

Před podepsáním jste o tom s rodinou mluvil, nebo se to dozvěděli později a jak to nesli a jaké byly hlavní důvody, proč jste se rozhodl ji podepsat?

Na faře v Horních Dubenkách jsme prohlášení Charty 77 četli s manželkou spolu a bez váhání s ním souhlasili. Sám souhlas však nestačil. Bylo třeba se k podepsaným připojit. K tomu nás vedly podpisy těch, které jsme znali a o které jsme měli strach.

Rozhovor

Nikdy jsme své obavy s Danielou vlastně nevyhodnocovali, ale ve své podstatě se vlastně příliš nelišily od strachu, který jsme pociťovali při návratu z mého studia teologie v USA v roce 1970. Jen postupně nabýval konkrétnější podobu, ale s tím také rostlo naše společné přesvědčení, že nemůžeme mlčet.

Odstěhovali jste až v roce 1985 (10 let jste vzdorovali) do Skotska. Jaké bylo sžít se s novým prostředím?

O vlastním rozhodnutí vystěhovat se jsme začali uvažovat po zániku mé farářské činnosti v roce 1982. Vedle frustrace a jistě také únavy k tomu přispěla velkým dílem naděje, že budeme moci pokračovat ve své aktivní činnosti v instituci protestantské církvi. Do Skotska jsem byl pozván Skotskou církví (The Church of Scotland). Po přistěhování jsem byl okamžitě uveden do práce jako druhý farář (associate minister) a bezodkladně začal pracovat. Pro všemožnou nepřipravenost, zvláště jazykovou, a přechod z práce lesního dělníka do zcela jiného životního stylu, bylo následujících několik let nejobtížnějších v mém životě. Přes to lidé kolem nás byli velmi vstřícní.

Šest let po sametové revoluci jste se vrátil domů. Jaké to bylo, na co jste mohl navázat a co bylo úplně jiné. Bylo těžší odjet, nebo se vrátit?

Okamžitý návrat zpozdila skutečnost, že jsem byl na podzim 1989 povolán ve Skotsku na nový sbor, což jsem přijal jako výzvu neutéct těm, kteří si mě zvolili. Nastalo nejtvořivější období našeho života ve Skotsku. Při návratu jsme předpokládali, že usazování doma bude podobně obtížné, jako začátky ve Skotsku. Nebylo tomu tak, zvláště zásluhou společenství evangelického sboru v

Prostředí, který se pak stal sborem na Jižním Městě. Ukázalo se, že mnozí členové sboru, jsou připraveni stát se našimi blízkými přáteli.

Děkuji za rozhovor a nám všem přeji, ať podobné těžká rozhodnutí už nemusíme řešit.

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: internet*

Poslední oslava

V březnu slaví paní učitelka Dušková narozeniny, a co by to bylo za devítku, kdyby jí nespořádala oslavu. Tahle byla poslední, kterou jsme pro paní učitelku na základce uspořádali, ale kdo ví, třeba uspořádáme i další. Jelikož je paní učitelka slavila o prázdninách, tak my jsme to uspořádali hned v pondělí po prázdninách. Paní učitelka o tom vůbec nevěděla a nic netušila. Dostala krásný a výborný dort. Dostali jsme nápad, že pro paní učitelku uděláme různé vtipné poukázky například: umytí káry za kačku, uvaření večeře a tak různě. Poukázky mně teda daly velice zabrat, nýbrž jsem kvůli nim nestihla 1. třetinu hokeje, takže doufám, že paní učitelka si toho bude dostatečně vážit a poukázky využije. Jako poslední a největší dárek byla úniková hra v Praze na téma operace Antropoid, což nám přišlo super pro naši paní učitelku, kterou tohle velice baví. Byla jsem celá překvapená, jakou z toho měla velikou radost a na hru se už velice těší. Společně jsme snědli dort a povídali si. Moc jsme si to užili a těšíme se na další věci, které společně jako třída podnikneme.

Adéla Sádecká, 9. třída

Pro pobavení

Absurdnosti češtiny

Vykašlat se na to ...

„Ty ses na to vykašlal!“ křičí učitel.

Každou chvíli můžeme očekávat příjezd zásahovky – zakuklenci naběhnou do třídy a míří na nás. Za nimi v bílých oblecích přichází s kufírky v ruce protichemická jednotka. Žactvo je zkontrolováno a bezpečně vyvedeno ven. Tam už čeká vojenské auto a všichni jsou bezpečně převáženi do vojenské nemocnice v Těchoníně, nedaleko Lanškrouna, kde budou v karanténě. Všichni totiž víme, že použití

biologických zbraní je nelegální, vysoce nebezpečné a trestné.

Ale zpět ke kašlání: vykašlávat bakterie na lidi okolo je velmi nebezpečné. Představte si to množství bakterií, které se při vykašlávání šíří vzduchem! Vykašlat se na cokoli je vysoce nebezpečné! Nedávno jsme v Česku zažili chřipkovou epidemii. Ty následky na zdraví obyvatelstva a ekonomické ztráty! A to nemluvím o tom, že tato epidemie zasáhla celou Evropu.

Když přemýšlím, jak se to mohlo udát, napadá mě celkem snadno vysvětlitelný scénář. Už 10. dubna roku 1972 vznikla dohoda o zákazu použití, šíření i přechovávání biologických zbraní. Postupně se k ní připojil celý svět. Kromě 14 zemí! Kdo jiný se mohl na něco takto nebezpečně vykašlat?!

Theodor Josef Lapáček, 7. třída

Nechápu, proč už světoví politici nejednají!!!

Foto: internet

Jednoho krásného dne žák x byl nedobrovolně zaměstnán v Albertu Litomyšl, protože měl triko od IVECA černé barvy a brigádníci v Albertu mají stejná trika, jenom místo IVECO tam mají napsáno ALBERT. Během nákupu byl tázán, kde jsou plechovky piva. X odpověděl, že není zaměstnanec, proto neví. Za chvíli se ptala babička a hledala májku. Dostala stejnou odpověď:

„Nejsem zaměstnanec, nevím.“ Žák x konečně zaplatil a odcházel. Tu ho zastavil pán a ptal se: „Kde se vracejí lahve od piva? Zoufalý žák x odpověděl: „

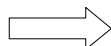
Nejmenované dvě spolužačky z naší školy měly v ZUŠ Dolní Újezd během května absolventský koncert. Pochlubily se někomu?! Prý zpívaly a hrály na kytaru výtečně!
Gratulujeme!

Drby

Žáci XXXXX pátrají po divokých prasatech v řepce oleje nedaleko hřiště. Každodenně je tam pozorují a pátrají po nich. Naštěstí se ještě neukázala a nikoho nesežrala. Tak uvidíme, jak se situace bude vyvíjet dále.

Jak jednoduše se naučit vzorec vody.

Akce školy

Biologická olympiáda 2018

Ve čtvrtek 12. dubna proběhlo na gymnáziu v Litomyšli okresní kolo biologické olympiády. Jela s námi paní učitelka Coufalová, která nás po zahájení opustila a my s Klárou jsme na to zůstali sami. Soutěžilo 22 účastníků, na prvním místě se umístila Barbora Benešová, bohužel nebyla z naší školy. Z naší školy se Klára Jánová umístila na 12. místě a já, Marek Janda na 13. místě. Podle mě to nebylo vůbec jednoduché a na to, že jsme tam byli poprvé, je naše umístění docela dost dobrý výkon. Příští rok se přihlásím znova a pokusím se být první.

Marek Janda, 7. třída
Foto: archiv školy

Výsledky biologické olympiády kategorie C a D, okresní kolo 23. dubna 2018 Litomyšl

13. místo E. Bubnová
15. místo A. M. Lapáčková
20. místo A. Vopařilová

Zlatý list na Pasíčkách

Recitace

Ve středu 7. března probíhala v Litomyšli recitační soutěž. Jela nás velká banda a z ostatních škol přijelo taky hodně dětí. Já jsem říkal básničku Strýčka Jeana od Jiřího Žáčka, která se mi moc líbila. I soutěž jsem si užil, i když jsem se neumístil.

Viktor Samuel Lapáček, 3. třída
Foto: archiv školy

Školní kolo v recitaci 22. února 2018

1. kat.	1. místo V. S. Lapáček
2. kat.	1. místo Z. Famfulíková
2. místo D. + D. Hurychovy
3. místo A. Rošková
3. kat.	1. místo K. Jánová
2. místo A. Bauerová
3. místo P. Hynková
4. kat.	1. místo B. Joštová
2. místo A. Vopařilová, P. Kasnarová

Oblastní kolo v Litomyšli 7. března 2018

3. kat.	2. místo K. Jánová
4. kat.	2. místo A. Vopařilová

Z okresního kola postoupila Klára Jánová až do kola krajského. Blahopřejeme!

Naše škola se opět zapojila do soutěže Zlatý list. Procházelo se opět lesem i loukami. Úkoly byly různě náročné. Asi nejoblíbenější stanoviště všech družstev byla ta, na kterých nám radili a nebo ta, na kterých měli rozhodčí velkou toleranci. Končilo se v geoparku Pasíčka. Tam se čekalo na vyhlášení výsledků. Vše bylo opět krásně zorganizováno.

← Theodor Josef Lapáček, 7. třída

Škola obrazem

Knihomolení v 5. třídě

Praktický dějepis v osmičce

Jedlé pracovní činnosti

Praktikantka Nikola Sokolová na praxi ve škole

Družina na velikonoční výstavě v knihovně

Školní družina se chystala na Velikonoce

Šachový turnaj v ŠD

1. schůzka na Amose

Škola obrazem

6. třída na návštěvě
v galerii v Litomyšli

5. třída nachystala zdravou
svačinku pro učitele. V
soutěži Zdravá pětka se
však do celostátního kola
neprobojovala. Tak snad
příště!

Pekli jsme výborné
čokoládové muffiny.
Cítíte tu vůni?

V klubu se smažily
i voňavé řízečky

Keramici se už těší
na výlety po hradech
a zámcích

Členové parlamentu
vedou setkání na
schodech...

Akce školy

Chemická olympiáda

okresní kolo
5.března 2018 Polička
12.místo S.Skokanová

Klokán 2018

kategorie	Cvrček	1.místo	Jan Kopecký
	Klokánek	1.místo	Alexandra Rošková
	Benjamín	1.místo	Kristián Sádecký
	Kadet	1.místo	Martin Beránek

Svitavská čtečka 2018

28.března 2018 proběhla ve Fabrice soutěž Městské knihovny ve Svitavách nazvaná Svitavská čtečka. Zúčastnilo se 34 žáků a studentů. Nejúspěšnější byly studentky svitavského gymnázia. Všem zúčastněným patří poděkování za účast a zájem o literaturu. Naši školu reprezentovaly: Eliška Bubnová, Simona Skokanová, Sára Hurychová.

Volným tvořením se stal útvar zvaný akrostich. Mezi nejlepší patřil výtvar Eliška Bubnové:

Proč jen jsi mě neposlechl?

Radši věřil jí než mně.

A proč teď skládat nuznou větu?

V tento den mě pochopíš.

Doufám, že ten den přijde.

A miluji tě, ty to víš.

Anebo ne?

Normálnost se dosti mění.

Elektřina v našich dotecích

Bolí, když se jiskřičky v tvých očích mění.

O jiskřičkách v našich políbcích...

Láska, ta bolest zbytečná.

Energická, zlá.

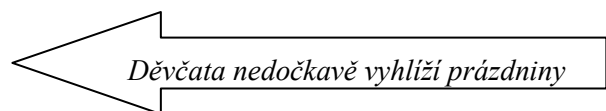
Život změní lásku v nás.

4.dubna 8.třída uklidila celý Růžový palouček

Takto krásně to vypadalo na školní zahradě

Sport

Vybíjená

Ve čtvrtek 12.4.2018 se 5. třída vydala do Litomyšle. Byla totiž přihlášená do soutěže ve vybíjené. Soutěž se konala v červené škole a začínala okolo 8. hodiny. Zúčastnilo se celkem 9 týmů. Reprezentovalo nás 10 spolužáků. Asi jsme fandili málo, protože naše škola se nakonec umístila na 7. místě. Spokojení s tím sice moc nebyli, ale znáte to: Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. A taky: Sláva vítězům, čest poraženým!

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída

Hasičská soutěž v Leštině

Dne 5. května se konala první letošní hasičská soutěž a vlastně i první, na které jsem soutěžila. Založili jsme totiž chotovský holčíčí tým. Soutěž se konala v Leštině. Před soutěží jsme měly tři tréninky, trénovali nás kluci. Tímto jim patří velký díky, jelikož bez nich bychom to nezvládly. Běhaly jsme klasický útok a v Leštině to mají netradiční, že se běhá i útok pozadu. Ten pro nás byl těžší, jelikož jsme si ho moc netrénovaly, ale bylo to v pohodě.

My ten den měli zrovna sraz Sádeckých, takže to bylo komplikovanější, na soutěž jsem přijela jen, taktak. Přiběhla jsem a hned jsme běžely, takže to bylo poměrně stresující. Výhoda byla, že jsme si s kluky pomáhali všechno připravit. Tvoříme skvělý tým. Úspěšně jsme všichni doběhli a my holky se umístily na 3. místě a kluci na 8. místě. Zpátky jsme všichni jeli naší avii, což je vždycky sranda. Soutěž jsme si moc užili a už se těšíme na další soutěže. Nejbližší je teď okrsková soutěž v Makově 19. května, určitě se všichni

Text i foto: Adéla Sádecká, 9. třída

Brusleníčko

Ve čtvrtek 1. března se vydala osmá a devátá třída zabruslit si do litomyšlského stadionu, místo dvou odpoledních hodin. Na leď se pohybovali rychlobruslaři, krasobruslaři, pokročilí bruslaři a bruslaři. Nejdříve jsme se jen tak rozbruslovali, ale pak to začínalo mít to správné zapálení. I náš doprovod, paní učitelka Dušková a paní školnice Komínková si s námi zabruslily. Zahráli jsme si i pár her, jako třeba kličkování mezi brankami anebo se utvořil velký a dlouhý vlak a jezdilo se kolem mantinelu. Mnoho žáků neodolalo voňavé čokoládě z automatu. Nakonec jsme se všichni společně vyfotili a znaveně se vydali na autobusové nádraží zakoupit si něco dobrého. A pak už jsme jenom čekali na příjezd autobusu, který nás rozveze domů.

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: archiv školy*

Zápis do první třídy

Letos se k nám do moravičské školy přišlo zapsat rekordních dvacet prvňáků. Zápis se konal 11. 4. 2018, začínal ve 13 hodin. Mezi novými prvňáky byla i naše sestřička Dorotka, na zápis se moc těšila a trénovala počítání a trénovala čtení a psaní písmenek. Takže místo mě do školy v září nastoupí Dorotka. To samé může říct i můj spolužák Bohuslav Říha, protože za sebe pošle také do 1. třídy bratra Jonáše. Budoucí prvňáky nenechali na pospas letošní druháci a byli jim milou pomocí.

Celý zápis vedla paní učitelka Rejmanová, budoucí paní učitelka první třídy. Měli si na bílé čtvrtce namalovat barevnými pastelkami hnízdo pro slepičky. Měly tam předchystané křídélka a zobáčky, ale tělo slepičky si museli vystříhnout sami za tento úkol dostali vajíčko od paní uč. Kmoškové. V knihovně měla paní uč. Dušková vyrovnané na velkém stole pohádkové knížky a děti měly poznat, jak se která knížka jmenuje a jestli znají nějaké pohádky. Za odměnu dostaly druhé vajíčko a šly k paní uč. Mackové, u které prokázaly své počítařské dovednosti i zde dostaly vajíčko. Když už měli všechna vajíčka, vrátili se do třídy, kde nalepili jednotlivé kousky tak, aby slepička mohla snášet tři vajíčka. Na konci zápisu dostali všichni kornout s výbavou do školy a kdo chtěl, mohl na rozloučenou odříkat básničku nebo zazpívat písničku. Bylo to vydařené odpoledne. Budoucí prvňáčci odcházeli spokojení, někteří unavení a rodiče pyšní na své ratolesti. A paní učitelky se přišly podívat na své budoucí žáčky a rozplývaly se, jak jsou roztomilí. No bodejť, najdete roztomilého devátáka!

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: archiv školy*

Poslední krok

Nás devátáků byl poslední a nejdůležitější krok přijímačky. Důležité bylo nejprve vybrat školu, na kterou bychom chtěli jít. Já už několik o těch školách přemýšlela a snad stokrát jsem ten názor změnila. Přijímací řízení se teda konala 12. a 16. dubna. Byla teda z matematiky a českého jazyka. Průběžně jsme se na ně ve škole už připravovali. Bála jsem se. Popravdě tyhle přijímačky mi přišly o hodně těžší, než byly předešlé roky. Ze třídy nás dělalo 16 lidí přijímačky. Já jsem si podala přihlášku na gymnázium a také na obchodní akademii a jazykovou školu. Nakonec jsem se dostala na obě, takže to dopadlo dobře. Tak hodně štěstí na další cestě života, devátáci!

Adéla Sádecká, 9. třída

Návštěva školní knihovny

Seznámení s interaktivní tabulí

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

Nejlepší školní časopis v České republice za rok 2016

5. číslo XXV. ročníku /celkově 159. číslo/ vyšlo 30. dubna 2018 nákladem 50 kusů.

Vydává školní klub.

Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada. Titulní stránku připravila Pavlína Urválková, 4. třída, Grafická úprava Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída.

Příspěvky, nápady, náměty, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku - Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51, telefon 461612774, mobil ZŠ 731769430 e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz,

internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/>